

<p>Spatřil jsem kometu oblohou letěla chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela zmizela jako laň u lesa v remízku v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků</p> <p>Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem až příště přiletí my už tu nebudem my už tu nebudem ach pýcho marnivá spatřil jsem kometu chtěl jsem jí zazpívat</p> <p>O vodě o trávě o lese o smrti se kterou smířit nejde se o lásce o zradě o světě a o všech lidech co kdy žili na téhle planetě</p> <p>Na hvězdném nádraží cinkají vagóny pan Kepler rozepsal nebeské zákony hledal až našel v hvězdářských triedrech tajemství která teď neseme na bedrech</p> <p>Velká a odvěká tajemství přírody že jenom z člověka člověk se narodí že kořen s větvemi ve strom se spojuje krev našich nadějí vesmírem putuje</p> <p>Spatřil jsem kometu byla jak reliéf zpod rukou umělce který už nežije šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat marnost mě vysvlékla celého donaha</p> <p>Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru až příště přiletí ach pýcho marnivá my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá</p> <p>O vodě o trávě o lese o smrti se kterou smířit nejde se o lásce o zradě o světě bude to písnička o nás a kometě</p>	<p>J'ai vu une comète volant dans le ciel J'ai voulu lui chanter quelque chose mais elle a disparu Disparu comme une biche à la lisière de la forêt Dans mes yeux ne restent que des monnaies jaunes</p> <p>J'ai caché ces monnaies dans la terre sous un chêne Quand elle reviendra nous n'y serons plus guère Nous ne serons plus Oh ! Fierté vaniteuse J'ai vu une comète j'ai voulu lui chanter quelque chose</p> <p>Sur l'eau, l'herbe, la forêt La mort dont on ne peut s'apaiser L'amour, la trahison, le monde Et les gens qui vécurent sur cette planète</p> <p>A la gare des étoiles tintent les wagons Monsieur Kepler ventila ses lois du ciel Chercha puis trouva dans trièdres d'étoiles Les mystères qui pèsent sur nos épaules</p> <p>Grands et séculaires mystères de la nature L'homme est né de l'homme et jamais autrement La racine aux branches dans l'arbre s'alliant Le sang de nos espoirs dans l'univers cheminant</p> <p>J'ai vu la comète – belle comme un relief Sous les mains d'un artiste qui déjà ne vit plus J'ai grimpé au ciel j'ai voulu la toucher L'inutilité m'a tout à fait dépouillé</p> <p>Comme David sculpté dans le marbre blanc J'ai posé, regardé. Regardé ci-dessus Qu'elle revienne. Oh ! Fierté vaniteuse Nous ne serons plus mais un autre chantera</p> <p>Sur l'eau, l'herbe, la forêt La mort dont on ne peut pas s'apaiser L'amour, la trahison, le monde Une chanson sur nous et la comète</p>
--	--